

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 9185/2558

พนักงานอัยการจังหวัดสงขลา โจทก์ สิบเอกยอดเอก บุญมา โจทก์ร่วม นายวีระกิจ อรรถนฤมิตร กับพวก จำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 224, ป.วิ.พ. มาตรา 249, ป.วิ.อ. มาตรา 40

ย่อ / หลักกฎหมาย

สิทธิในการอุทธรณ์และฎีกาในคดีส่วนแพ่งนั้นต้องพิจารณาจากทุนทรัพย์ที่พิพาทกันในชั้นอุทธรณ์และฎีกา เมื่อคดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยที่ 1 และที่ 3 ร่วมกันชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่โจทก์ร่วม 10,000 บาท ให้จำเลยที่ 2 ชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วม 40,000 บาท จำเลยทั้งสามอุทธรณ์ว่า ศาลชั้นต้นกำหนดให้จำเลยทั้งสามชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่โจทก์ร่วมสูงเกินสมควร จำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทกันในชั้นอุทธรณ์ในคดีส่วนแพ่งจึงไม่เกิน 50,000 บาท ต้องห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์ในข้อเท็จจริงตาม ป.วิ.พ. มาตรา 224 วรรคหนึ่ง ประกอบ ป.วิ.อ. มาตรา 40 อุทธรณ์ของจำเลยทั้งสามเป็นการโต้เถียงดุลพินิจของศาลชั้นต้น เป็นอุทธรณ์ในข้อเท็จจริงต้องห้ามตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 9 รับวินิจฉัยให้ในส่วนนี้จึงเป็นการไม่ชอบ และถือเป็นข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลอุทธรณ์ภาค 9 ต้องห้ามมิให้ฎีกา ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 249 วรรคหนึ่ง ประกอบ ป.วิ.อ. มาตรา 40 ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83, 91, 295, 340, 340 ตี, 371 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ ตรีของกลาง และให้จำเลยทั้งสามร่วมกันคืนเงิน 10,000 บาท ที่ยังไม่ได้คืนแก่ผู้เสียหาย จำเลยทั้งสามให้การปฏิเสธ แต่ก่อนสืบพยานจำเลยที่ 1 และที่ 3 ขอลองคำให้การเดิมและให้การใหม่เป็นรับสารภาพในข้อหาพร้อมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นส่วนข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณา สิบเอกยอดเอก ผู้เสียหายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตเฉพาะข้อหาพร้อมกันทำร้ายร่างกายและปล้นทรัพย์ ส่วนข้อหาฆ่าและพาอาวุธปืน โจทก์ร่วมไม่เป็นผู้เสียหาย จึงไม่อนุญาต และโจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสามชดเชยค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน 150,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันเกิดเหตุจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม จำเลยทั้งสามให้การในคดีส่วนแพ่งขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสามมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 295 ประกอบมาตรา 83 และจำเลยที่ 2 ยังมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 334 การกระทำของจำเลยที่ 2 เป็นความผิดหลายกรรมให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ลงโทษจำเลยทั้งสามฐานร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่น จำคุกคนละ 6 เดือน ปรับคนละ 4,000 บาท จำเลยที่ 2 ฐานลักทรัพย์ผู้อื่น จำคุก 6 เดือน ปรับ 5,000 บาท รวมจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 12 เดือน ปรับ 9,000 บาท จำเลยที่ 1 และที่ 3 ให้การรับสารภาพฐานร่วมทำร้ายร่างกายผู้อื่น ส่วนจำเลยที่ 2 ทางนำสืบเป็นประโยชน์แก่การพิจารณากรณีมีเหตุบรรเทาโทษ เห็นสมควรลดโทษให้จำเลยที่ 1 และที่ 3 คนละกึ่งหนึ่งลดโทษให้จำเลยที่ 2 หนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยที่ 1 และที่ 3 มีกำหนดคนละ 3 เดือน ปรับคนละ 2,000 บาท จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 8

เดือน ปรับ 6,000 บาท ให้รอการลงโทษจำคุกไว้มีกำหนดคนละ 2 ปี แต่กำหนดเงื่อนไขการคุมความประพฤติไว้ โดยให้จำเลยทั้งสามไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติทุก 4 เดือนต่อครั้ง ภายในกำหนดเวลา 2 ปี และให้จำเลยทั้งสามกระทำการกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติและจำเลยทั้งสามเห็นสมควรเป็นเวลา 40 ชั่วโมง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ให้จำเลยที่ 1 และที่ 3 ร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วม 10,000 บาท ให้จำเลยที่ 2 ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วม 40,000 บาท ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ข้อหาอื่นและคำขออื่นในท้าย คำนวณคดีของกลางให้จำเลยที่ 1 จำเลยทั้งสามอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกคำพิพากษาศาลชั้นต้นที่พิพากษาลงโทษจำเลยที่ 2 ในความผิดฐานลักทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 334 เสีย คงลงโทษจำเลยที่ 2 ในความผิดฐานร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่น หลังลดโทษแล้วจำคุก 4 เดือน ปรับ 2,666.66 บาท ให้จำเลยทั้งสามร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วมเป็นเงิน 10,000 บาท นอกจากนี้แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความมิได้โต้เถียงกันในชั้นนี้รับฟังเป็นยุติว่า โจทก์ร่วมรับราชการเป็นทหารค่ายเสนาณรงค์ ตามวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุในฟ้อง ขณะโจทก์ร่วมจอดรถยนต์บริเวณริมถนนปทุมณกัณฑ์ มีรถยนต์หมายเลขทะเบียน กล 9364 สงขลา ของจำเลยที่ 1 มาจอดขวางหน้าแล้วจำเลยทั้งสามลงจากรถคันดังกล่าวตรงเข้ามารุมทำร้าย โจทก์ร่วมมีบาดแผลบวมแดงบริเวณก้นขวา ขมับซ้าย แผ่นหลังด้านซ้าย และบาดแผลถลอกบริเวณทางคิ้วขวา ริมฝีปากบนขวา ใต้ตาซ้าย แผ่นหลังด้านขวา ใช้เวลารักษาประมาณ 5 วัน ตามรายงานการตรวจชันสูตรบาดแผลระหว่างรุมทำร้ายจำเลยที่ 2 เอากระเป๋าสตางค์กับโทรศัพท์เคลื่อนที่ของโจทก์ร่วมไปและในคืนเกิดเหตุจำเลยที่ 2 คืนกระเป๋าสตางค์กับโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้แก่โจทก์ร่วมตามบัญชีทรัพย์สินถูกประทุษร้ายได้คืน ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยทั้งสามฐานร่วมกันทำร้ายโจทก์ร่วม และลงโทษจำเลยที่ 2 ฐานลักทรัพย์โจทก์ร่วมอีกกระทงหนึ่งให้จำเลยที่ 1 และที่ 3 ร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วมเป็นเงิน 10,000 บาทกับให้จำเลยที่ 2 ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วมเป็นเงิน 40,000 บาท ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยทั้งสามฐานปล้นทรัพย์และความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ จำเลยทั้งสามอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 ฐานลักทรัพย์ และให้จำเลยทั้งสามร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วมเป็นเงิน 10,000 บาท โจทก์ฎีกาขอให้ลงโทษจำเลยที่ 2 ฐานลักทรัพย์โจทก์ร่วม และชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วมตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น คดีในส่วนของจำเลยทั้งสามฐานร่วมกันทำร้ายโจทก์ร่วมจึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 9 มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ขอให้จำเลยที่ 2 ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วมตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นเป็นเงิน 40,000 บาท เห็นว่า สิทธิในการอุทธรณ์และฎีกาในคดีส่วนแพ่งนั้น ต้องพิจารณาจากทุนทรัพย์ที่พิพาทกันในชั้นอุทธรณ์และฎีกา เมื่อคดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยที่ 1 และที่ 3 ร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่โจทก์ร่วมเป็นเงิน 10,000 บาท ให้จำเลยที่ 2 ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วมเป็นเงิน 40,000 บาท จำเลยทั้งสามอุทธรณ์ว่า ศาลชั้นต้นกำหนดให้จำเลยทั้งสามชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่โจทก์ร่วมสูงเกินสมควร จำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทกันในชั้นอุทธรณ์ในคดีส่วนแพ่งจึงไม่เกิน 50,000 บาท ต้องห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์ในข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 224 วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 40 อุทธรณ์ของ

จำเลยทั้งสามเป็นการโต้เถียงดุลพินิจของศาลชั้นต้น เป็นอุทธรณ์ในข้อเท็จจริง ต้องห้ามตาม บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 9 รับวินิจฉัยให้ในส่วนนี้จึงเป็นการไม่ชอบ และถือเป็นข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลอุทธรณ์ภาค 9 ต้องห้ามมิให้ฎีกา ตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 249 วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา มาตรา 40 ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้นบางส่วน พิพากษาแก้ เป็นว่า จำเลยที่ 2 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 335 (1) วรรคแรก อีกกระทงหนึ่ง จำคุก 6 เดือน ปรับ 5,000 บาท ลดโทษให้หนึ่งในสามแล้ว คงจำคุก 4 เดือน ปรับ 3,333.34 บาท เมื่อรวมกับโทษฐานร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 9 แล้วเป็นจำคุก จำเลยที่ 2 มีกำหนด 8 เดือน ปรับ 6,000 บาท ยกคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 9 ในคดีส่วนแพ่ง ยกฎีกาของโจทก์ในคดีส่วนแพ่ง สำหรับคดีส่วนแพ่งคงให้บังคับไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 9 ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์และชั้น ฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

สมยศ เชื้อทอง · ภาณุวัฒน์ ศุภะพันธุ์ · สมศักดิ์ คุณเลิศกิจ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/9185/2558>